

Cvjetnica - Nedjelja muke Gospodnje A

Oče moj! Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja. (Mt 26,42)

Ophod

Evandjelje

Matej 21,1-11

Kad se približiše Jeruzalemu te dođoše u Betfagu, na Maslinskoj gori, posla Isus dvojicu učenika govoreći: "Pođite u selo pred vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i uz nju magare. Odriješite i dovedite ih k meni. Ako vam tko što rekne, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih pustiti."

To se dogodi da se ispuni što je rečeno po proroku: "Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj ti tvoj dolazi, krotak, jašuć na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu." Učenici odoše i učiniše kako im naredi Isus. Dovedoše magaricu i magare, te staviše na njih haljine, a Isus uzjaha gore. Silan svijet prostrije svoje haljine putem, a drugi rezahu grane sa stabala i sterahu ih putem. Mnoštvo pak pred njim i za njim klicaše: "Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u Ime Gospodnje! Hosana u visinama!"

Kad uđe u Jeruzalem, uskomeša se sav grad i govoraše: "Tko je ovaj?" A mnoštvo odgovaraše: "To je prorok, Isus iz Nazareta galilejskoga."

Misa

Prvo čitanje

Izaija 50,4-7

Gospodin mi dade jezik vješt da znam riječju krijepiti umorne. Svako jutro on mi uho budi da ga slušam kao učenici. Gospodin Bog uho mi otvori: ja se ne protivih niti uzmicah. Leđa podmetnuh onima što me udarahu, a obraze onima što mi bradu čupahu, i lica svojeg ne zaklonih od pogrda ni od pljuvanja. Gospodin Bog mi pomaže, zato se posramiti neću. Zato učinih svoj obraz ko kremen, i znam da se neću postidjeti.

Drugo čitanje

Filipljanima 2,6-11

Krist Isus, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe "oplijeni" uzevši lik sluga, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika. I svaki će jezik priznati: "Isus Krist jest Gospodin!" – na slavu Boga Oca.

Evandjelje *Muka Gospodina našega Isusa Krista po Mateju 26,14 – 27,66*

Judina izdaja

U ono vrijeme: Jedan od dvanaestorice, zvan Juda Išariotski, pođe glavarima svećeničkim i reče: "Što ćete mi dati, i ja ću vam ga predati." A oni mu odmjereše trideset srebrnjaka. Otada je tražio priliku da ga preda.

Oproštajna večera

Prvoga dana Beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu i upitaše: "Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ pashu?" On reče: "Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim učenicima.'" I učine učenici kako im naredi Isus i pripreve pashu.

Uvečer bijaše Isus za stolom s dvanaesticom. I dok su blagovali, reče: "Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati." Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim govoriti: "Da nisam ja, Gospodine?" On odgovori: "Onaj koji umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati. Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije." A Juda, izdajnik, prihvati i reče: "Da nisam ja, učitelju?" Reče mu: "Ti kaza."

Isus ustanovljuje euharistiju

I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: "Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!" I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: "Pijte iz nje svi! Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge prolijeva na otpuštenje grijeha. A kažem vam: ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga dana kad ću ga – novoga – s vama piti u kraljevstvu Oca svojega."

Smrtna borba u Getsemaniju

Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. Tada im reče Isus: "Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano je: 'Udarit će pastira i stado će se razbjeći.' Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju." Nato će mu Petar: "Ako se i svi sablazne o tebe, ja se nikada neću!" Reče mu Isus: "Zaista, kažem ti, još ove noći, prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti!" Kaže mu Petar: "Bude li trebalo i umrijeti s tobom, ne, neću te zatajiti." Tako rekoše i svi učenici.

Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i kaže učenicima: "Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se." I povede sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva. Spopade ga žalost i tjeskoba. Tada im reče: "Duša mi je nasmrt žalosna. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!"

I ode malo dalje, pade ničice moleći: "Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti."

I dođe učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: "Tako, zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom? Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo." Opet, po drugi put, ode i pomoli se: "Oče moj! Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!" I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se sklapale. Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi.

Tada dođe učenicima i reče im: "Samo spavajte i počivajte! Evo, približio se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke! Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica."

Uhićenje Isusa

Dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i toljagama poslana od glavarova svećeničkih i starješina narodnih. A izdajica im dao znak: "Koga poljubim, taj je, njega uhvatite!" I odmah pristupi Isusu i reče: "Zdravo, učitelju!" I poljubi ga. A Isus mu reče: "Prijatelju, zašto ti ovdje?" Tada pristupe, podignu ruke na Isusa i uhvate ga.

I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. Kaže mu tada Isus: "Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju, od mača i ginu. Ili zar misliš da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza me više od dvanaest legija anđela? No kako bi se onda ispunila Pisma da tako mora biti?"

U taj čas reče Isus svjetini: "Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite? Danomice sjedah u Hramu naučavajući i ne uhvatiste me." A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka.

Tada ga svi učenici ostave i pobjegnu.

Isus pred velikim vijećem

Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga velikomu svećeniku Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci i starješine. A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da vidi svršetak.

A glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga mogli pogubiti. Ali ne nađoše premda pristupiše mnogi lažni svjedoci. Napokon pristupe dvojica i reknu: "Ovaj reče: 'Mogu razvaliti Hram Božji i za tri ga dana sagraditi.'"

Usta nato veliki svećenik i reče mu: "Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi protiv tebe svjedoče?" Isus je šutio.

Reče mu veliki svećenik: "Zaklinjem te Bogom živim: Kaži nam jesi li ti Krist, Sin Božji?" Reče mu Isus: "Ti kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima nebeskim." Nato veliki svećenik razdrije haljine govoreći: "Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci! Evo, sada ste čuli hulu! Što vam se čini?" Oni odgovoriše: "Smrt zaslužuje!"

Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali govoreći: "Proreci nam, Kriste, tko te udario?"

Petar se odriče Isusa, ali se odmah pokaje

A Petar je sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja govoreći: "I ti bijaše s Isusom Galilejcem." On pred svima zanijeka: "Ne znam što govoriš." Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima: "Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom." On opet zanijeka sa zakletvom: "Ne znam toga čovjeka."

Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše: "Doista, i ti si od njih! Ta govor te tvoj izdaje!" On se tada stane zaklinjati i preklinjati: "Ne znam toga čovjeka." I odmah se oglasi pijetao.

I spomenu se Petar riječi koju mu Isus reče: "Prije nego se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti." I iziđe te gorko zaplaka.

Judin očaj

A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne održali vijećanje protiv Isusa da ga pogube. I svezana ga odveli i predali upravitelju Pilatu.

Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama govoreći: "Sagriješih predavši krv nedužnu?" Odgovoriše: "Što se to nas tiče? To je tvoja stvar!" I bacivši srebrnjake u Hram, ode te se objesi.

Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše: "Nije dopušteno staviti ih u hramsku riznicu jer su krvarina." Posavjetuju se i kupe za njih lončarovu njivu za ukop stranaca. Stoga se ona njiva zove "Krvava njiva" – sve do danas. Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji:

"Uzeše trideset srebrnjaka – cijenu Neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi – i dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin."

Isus pred Pilatom

Dovedoše dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: "Ti li si kralj židovski?" On odgovori: "Ti kažeš." I dok su ga glavari svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao.

Tada mu reče Pilat: "Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?" I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio.

A o Blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti jednoga uznika, koga bi već htjeli. Tada upravo bijaše u njih poznati uznik zvani Baraba. Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: "Koga hoćete da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?" Znao je doista da ga predadoše iz zavisti.

Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči mu njegova žena: "Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega."

Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da zaište Barabu, a Isus da se pogubi. Upita ih dakle upravitelj: "Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?" A oni rekoše:

"Barabu!" Kaže im Pilat: "Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?" Oni će: "Neka se razapne." A on upita: "A što je zla učinio?" Vikahu još jače: "Neka se razapne!"

Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve veći metež, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom govoreći: "Nevin sam od krvi ove! Vi se pazite!" Sav narod nato odvrati: "Krv njegova na nas i na djecu našu!" Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se razapne.

Isusa izruguju

Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četvu. Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plaštem. Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: "Zdravo, kralju židovski!" Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu ga njome po glavi.

Pošto ga izrugaše, svukoše mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu.

Isusov križni put i razapinjanje

Izlazeći nađu nekoga čovjeka Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ. I dođoše na mjesto zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto, dadoše mu piti vino sa žuči pomiješano. I kad okusi, ne htje piti. A pošto ga razapeše, razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku. I sjedeći ondje, čuvahu ga.

I staviše mu ponad glave krivicu napisanu: "Ovo je Isus, kralj židovski."

Tada razapeše s njime dva razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva.

A prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama: "Ti koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš, spasi sam sebe! Ako si Sin Božji, siđi s križa!" Slično i glavari svećenički s pismoznancima i starješinama, rugajući se, govorahu: "Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u nj! Uzdao se u Boga! Neka ga sad izbavi ako mu omilje! Ta govorio je: 'Sin sam Božji!'" Tako ga vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici.

Isus umire na križu

Od šeste ure nastaje tama po svoj zemlji – do ure devete. O devetoj uri povika Isus iza glasa: "Eli, Eli, lema sabahtani?" To će reći: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" A neki od nazočnih, čuvši to, govorahu: "Ovaj zove Iliju." I odmah pritrča jedan od njih, uze spužvu, natopi je octom,

natakne je na trsku i pruži mu piti. A ostali rekoše: "Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi." A Isus opet povika iza glasa i ispusti duh.

I gle, zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja se potrese, pećine se raspukoše, grobovi otvoriše i tjelesa mnogih svetih preminulih uskrsnuše te iziđoše iz grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.

A satnik i oni koji su s njime čuvali Isusa vidjevši potres i što se zbiva, silno se prestrašiše i rekoše: "Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj."

A bijahu ondje i izdaleka promatrahu mnoge žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu; među njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva i Josipova majka, i majka sinova Zebedejevih.

Isusov pogreb

Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji i sam bijaše učenik Isusov. On pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu se dadne. Josip uze tijelo, povi ga u čisto platno i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe.

A bijahu ondje Marija Magdalena i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu.

Straže na grobu

Sutradan, to jest dan nakon Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata te mu rekoše: "Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica još za života kaza: 'Nakon tri dana uskrsnut ću.' Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa rekli narodu: 'Uskrsnuo je od mrtvih!' I bit će posljednja prijevarena gora od prve." Reče im Pilat: "Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!" Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate kamen i postavte stražu.

Za razmišljanje

Cvjetnica predstavlja ulaz u Veliki tjedan. S njome počinje proslava vrhunca crkvene godine. Ona povezuje Kristovo uzvišenje, koje se očituje radosnim, svečanim ulaskom u Jeruzalem sa poniženjem koje dolazi do izražaja u Isusovom Križnom putu. Naš se život sastoji od dobrih strana, lijepih dana, radosti, veselja i pjesme – kao što to možemo čuti i doživjeti na početku Svete mise. No sastoji se i od teškoća, patnje i smrti, iskustava slabosti i krivnje – o tome nam govori muka Kristova.

S palminim grančicama u rukama pratimo Isusa i prihvaćamo ga kao Kralja svijeta. I mi smo, poput apostola, pozvani da slavimo Boga i zahvaljujemo za sve dobro i lijepo što smo iskusili s Isusom i kroz Isusa. Istodobno smo svjesni da nas On prati na raznovrsnim putovima našeg života – kad smo sretni i zadovoljni, no i onda kad smo tužni i očajni. On nas prati čak i tamo, gdje nitko drugi više ne može s nama, kad nas dohvati smrt. Zelene grančice mogu učvrstiti našu nadu spoznajom da nam Božja ljubav daje snagu i u patnji i da je ona jača od svake smrti. U zelenilu grančica i hvalospjevu smijemo danas slaviti Isusa kao onoga, koji nije ostao u smrti i koji ni nas neće ostaviti u smrti.